

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 191. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. v.
20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 190. *Qui erat propter seditionem quamdam factam in civitate, & homicidium missus in carcerem. v. 19.*

Duo assignat in Barabba prædicata; unde magis appareat oppressio Christi iniqua, nempe culpam seditionis, utque ad homicidium progressæ in turbulento capite Barrabbæ, & pœnam istius culpæ, nimisum, missionem in carcerem, tanquam indomitæ feræ, quorum neutrum, erat in Christo, qui & innoxius erat, & recens captus, quasi per furorem, nondum ad carcerem erat damnatus. Iste tamen tali duplici labe infamatus huic utraque carenti fuit comparatus; imo postponebatur, ut peior.

O Domine, quomodo tractant te peccatores! & hoc in pridie summæ totius anni festivitatis paschæ, in quo omnibus modis iustitiam sedari debebant Iudæi; sed fiebat tunc, quod etiam nunc multi homines conqueruntur fieri, nempe quanto majus festum imminet, tanto diabolus magis in prævio die furere & turbare. Erat ergo vere, uti Christus dicebat hoc peccatorum & potestas tenebrarum; erat tempus quo dudum præfiguratus agnus Dei per typicos agnos paschales debebat immolari & juxta Exodi. 12. Caput cum hædo componi hic dimitti, ille occidi in lupine domus. Consolare Domine, consolare propter redemptionem totius mundi in te sientem; ista tua comparatio, & depressio ista parat exaltationem æternam salvandorum, etiam tuâ super omnia quæ sunt in cælo & in terra.

Da oro & mihi, misericordissime Domine gratiam patienter ferendi si quando contemnat aut parvi fiam, cum mihi tanta ignominia, quantum tibi irrogata est, nunquam inferri queat: & ego peccatis meis ignominiam omnem mihi illatam, promeruerim centies.

§. 191. *Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. v. 20.*

Quidquid clamarent Iudæi, ut eis dimitteret Barabbam; sustinere tamen adhuc volebat Pilatus causam Christi innocentis; unde iterum locutus est ad eos, quasi non intellexisset turbulentos occlamatōres, revera volens extorquere aliam petitionem contra primam eorum petitionem, ut posset cum bona iniquorum venia dimittere Iesum & esse bonus politicus, supra modum admirans, quomodo Iudæorum populus; & maxime principes ita truculenti sint, ut cum nulla in Christum efficac, ne quidem per speciem causa inveniat, tam turpiter eum occidi postularent, nec alio modo tam celebrem populi dimitti benefactorem, nihil enim Pilatus ab illis audiebat præter casta & vacua rebus verba odii, furoris, & detractionis, quasi diceret: *cum fuerim tantum ab hoc iudex constitutus, ut nocentes, parvi officij meijure, lege, & potestate dimittere,*

O Pilate,

O Pilate, si tu non cogitasses & dixisses antea quod eum velles emendare & si tu eum postea peius non composuisses cum Barabba latrone, (& sic illaqueare, vt tenereris ex tua hypothese eum perdere, si ipsi Barabam peterent) & sic cœpisses à tramite iustitiæ deflectere ad occupandum vel tenendum fauorem Iudæorum insanientium, forte Deus te custodiret ab vltiori ruina; in qua nunc incipis necessitate morali vltius labi. Videte mortales, ne fenestram primis lapsibus aperiat: si incipitis, finis cadendi per vos esse non poterit, vt nec Pilato vestro speculo finis cadendi fuit, antequam homicida imo Deicida est factus.

§. 192. At illi succlamabant. v. 21.

Sic fit, quando rector populi, vel Dominus seruis, vel pater filijs passionis & malis incipit condescendere; tunc continuo illi audacius progrediuntur in peius. Antea clamabant: nunc succlamant; incuruantes se, & toto nisu ventris vocem intendentes ad insultandum Pilato, vt surdastro quasi dicerent: alte clamamus, ignosce, videris obsurduisse, videris munera spectare ab eo cui ita studes &c.

Sed obsecro, nullus hic vir, qui se opponat Iudæis? qui persuadeat, vt non eligant exitium, sed salutem, vitam beatam & filium Dei, non vero mortem & filium diaboli! si nullus se præsentet; surge & curre anima mea in occursum Domini tui, sollicita populum: vt tot beneficiorum memor, à Christo acceptorum illum eligat. Concurrant infirmi, surdi, muti, cæci, claudi, leprosi, omnes ab ipso sanati; famelici palti in deserto: mortui resuscitati; à dæmonibus liberati, & quotquot adhuc hisce malis laborant; conclament omnes, dimitte nobis IESUM, quia medicus & medicina, Saluator & salus, Pastor & Pater noster est: ipse est vita nostra; forte horum verba obruent clamores, iniquorum & præualebunt postulatis illis iniustis.

§. 193. Dicentes: crucifige, crucifige eum. v. 21.

O Confirmatio maligna! repetitio peruersa: dissecabantur enim eordibus Iudæi, quod vellent Iesum dimittere Pilatus: vnde magis magisque attollentes vocem clamabant suum illud *crucifige crucifige*. Quasi dicerent: Quid tergiversaris? quid necis moras? matura, prope nefarium hunc supplicio addicito, condemna, in crucem sustollatur. O crudelitas inaudita! ô barbaries incredibilis! O Principum & Seniorum obstinara malevolentia! & odij rabies in Christum efferata! ô vulgi leuitas & incon-

R 3

stanti